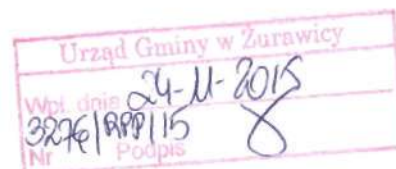

Przemyśl, 10.11.2015 r.

D E C Y Z J A

Na podstawie art. 138 par. 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz.U. z 2013 r. poz. 267 ze zm.), w związku z art. 59 ust. 1 pkt 2, art. 63 ust. 1, art. 64 ust. 1, art. 68 ust. 1 i 2, art. 70 ust. 1, art. 71 ust. 2 pkt 2, art. 73, art. 75 ust. 1 pkt 4, art. 77 ust. 1, art. 82, art. 85 i art. 86 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (j.t. Dz.U. z 2013 r. poz. 1235 ze zm.) oraz par. 3 ust. 1 pkt 6 lit. b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. z 2010 r. Nr 213, poz. 1397 ze zm.), po rozpatrzeniu odwołania Firmy Handlowej „Sancoop” Sp. z o.o. z siedzibą w Ostrowie 338, 37-700 Przemyśl, KRS:0000109227, reprezentowanej przez pełnomocnika adwokata Tomasza Urbana, od decyzji Wójta Gminy Żurawica znak: IOS-II-6220.16.25.14/15 z dnia 14.09.2015 r. w przedmiocie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko,

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Przemyślu w składzie:

Przewodniczący – Jan Kalita
Członek (spr.) - Bogusław Kruk
Członek - Janina Gawlik

na posiedzeniu w dniu 10.11.2015 r. postanowiło :

- **u c h y l i ć** w całości decyzję i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia przez Wójta Gminy Żurawica.

U Z A S A D N I E N I E

Zaskarżoną decyzją, wydaną na podstawie art. 104, art. 107 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2013 r. poz. 267 ze zm.) art. 71 ust. 2 pkt 2, art. 73, art. 75 ust. 1 pkt 4, art. 77 ust. 1, art. 78 ust. 1 pkt 2, art. 80 ust. 1 pkt 1, 2, 3, art. 85 ust. 1, ust. 2 pkt 1 i ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2008 r. Nr 199, poz. 1227 ze zm.; tekst jednolity Dz.U. z 2013 r., poz. 1235) i par. 3 ust. 1 pkt 6 lit. b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogąco znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. z 2010 r., Nr 2013, poz. 1397), po rozpatrzeniu wniosku Firmy Handlowej „Sancoop” Sp. z o.o., Ostrów 338, 37-700 Przemyśl w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na budowie dwóch elektrowni

wiatrowych o mocy 2x2,3 MW o wysokości masztów H=115 m na działkach nr 1147/8 i nr 1311 położonych w miejscowości Maćkowice gm. Żurawica, Wójt Gminy Żurawica odmówił wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla wnioskowanego.

W uzasadnieniu decyzji organ podał, iż wnioskiem z 16.05.2012 r. Firma Handlowa „Sancoop” Sp. z o.o., Ostrów 338, 37-700 Przemyśl wystąpiła o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie dwóch elektrowni wiatrowych o mocy 2x2,3 MW o wysokości masztów H=115 m na działkach nr 1147/8 i nr 1311 położonych w miejscowości Maćkowice gm. Żurawica

Zgodnie z par. 3 ust. 1 pkt 6 lit. b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogąco znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. z 2010 r. Nr 2013, poz. 1397) planowane przedsięwzięcie zostało zaliczone do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla których obowiązek sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko i przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko może być ustalony przez organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Pismem znak: IOS-II-622.16.3.13 w dniu 03.07.2013 r. Wójt Gminy Żurawica wystąpił z wnioskami do organów opiniujących tj. Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Przemyślu oraz Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie o wydanie stosownej opinii co do potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko i ewentualnego zakresu raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko (dalej: „raport”), z uzasadnieniem zajętego stanowiska.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Przemyślu pismem znak: PSNZ.465-16/12 z dnia 09.07.2012 r. stwierdził, że pod względem higieniczno-sanitarnym nie ma obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, natomiast Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska pismem znak: WOOŚ.4240.13.18.2012.AT-6 z dnia 06.07.2012 r. wyraził opinię o konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, w tym sporządzenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Wójt Gminy Żurawica postanowieniem znak: IOS-II-622.16.10.12 z dnia 26.07.2012 r. postanowił uznać, że planowane przedsięwzięcie wymaga obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. W związku z powyższym postanowieniem znak IOS-II-622.16.12.12 z dnia 22.08.2012 r. Wójt Gminy zawiesił postępowanie do czasu opracowania przez wnioskodawcę raportu.

W dniu 24.05.2013 r. inwestor przedłożył raport. Po otrzymaniu raportu Wójt Gminy Żurawica pismem znak: IOS-II-622.16.12.13 z dnia 03.07.2013 r. zwrócił się do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie oraz Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Przemyślu o wydanie opinii.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Przemyśle pismem znak: PSNZ.465-1/13 z dnia 08.08.2013 r., działający w trybie zapobiegawczego nadzoru sanitarnego na podstawie art. 3 pkt 1 ustawy a dnia 14.03.1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (t.j. Dz.U. z 2011 r. Nr 212 poz. 1263 z późn. zm.), a także na podstawie art. 78 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 03.10.2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. Nr 199 poz. 1227 z późn. zm.), po rozpatrzeniu wniosku Wójta Gminy Żurawica z dnia 03.07.2013 r i analizie dołączonej dokumentacji zaopiniował negatywnie pod względem higieniczno - sanitarnym możliwość realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Rzeszowie postanowieniem znak: WOOŚ42.13.3.2013. KF-19 z dnia 01.04.2014 r. uzgodnił warunki przedmiotowego przedsięwzięcia, nie mając pełnego materiału dowodowego i to pomimo szeregu braków zarówno w raporcie jak i przedkładanych uzupełnieniach przez inwestora.

W uzasadnieniu swojej opinii Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska podał, że otrzymał niezbędne dokumenty umożliwiające podjęcie decyzji w szczególności podając, że wariant alternatywny polegający na budowie 2 turbin wiatrowych o mocy 1,5 MW każda o niższych masztach inwestor odrzucił ze względu na możliwe zwiększone zagrożenie dla ptaków oraz wyższe koszty związane z m.in. z większą ilością potrzebnego betonu na fundamenty turbin wiatrowych.

W ocenie Wójta Gminy Żurawica przedłożony przez wnioskodawcę raport nie spełnia wymogu określonego w art. 66 ust 1 pkt 5 lit. a ustawy z dnia 03 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko, gdzie przepis ten nakłada na wnioskodawcę wskazanie w raporcie racjonalnego wariantu alternatywnego dla wariantu wskazanego przez wnioskodawcę. Przedłożony raport przez wnioskodawcę zawiera nazwę „Racjonalny wariant alternatywny” w jego pkt 2.1.2 lecz zapisy tego punktu wskazuje jedynie na brak możliwości alternatywy, a więc raport już w tym zakresie jest wadliwy. A postanowienie RDOŚ-u wyłącznie o tak otrzymane niepełne materiały od inwestora uzgadniające warunki realizacji przedsięwzięcia w wariantcie proponowanym przez inwestora tj. „inwestycyjnym”, nie może decydować o podjętej pozytywnej decyzji.

Pomimo dwukrotnego wezwania wnioskodawcy o uzupełnienie tych żądanych danych i informacji, nie dokonał ich uzupełnienia. Przedłożony raport nie jest spójny i zawiera szereg nieścisłości, nie rozstrzyga i nie wyjaśnia najważniejszych kwestii dotyczących oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, zarówno w zakresie hałasu, pomiarów opisanych w języku angielskim oraz innych elementów.

Ponadto planowana lokalizacja przedsięwzięcia jest w mniejszej odległości niż zalecana, a także liczne protesty stron postępowania w tym także mieszkańców gminy powodują, że brak jest podstaw do wydania decyzji uwzględniający wniosek złożony w niniejszej sprawie.

W ocenie organu powstanie dwóch elektrowni wiatrowych o mocy 2x2,3 MW o wysokości masztów H=115 m na działkach nr 1147/8 i nr 1311 położonych w miejscowości Maćkowice gm. Żurawica powodowało by uciążliwości przekraczające granice nieruchomości, którymi dysponuje wnioskodawca.

Odwołanie od decyzji złożyła Firma Handlowa „Sancoop” Sp. z o.o. z siedzibą Ostrów, reprezentowana przez pełnomocnika adwokata Tomasza Urbana, zaskarżając decyzję w całości.

Skarżąca Spółka zarzuciła decyzji błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie:

- art. 7, 77 par. 1, 80 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2013 r. poz. 267 ze zm.), poprzez brak rozpatrzenia całego zgromadzonego materiału w sprawie, gdzie organ wydając zaskarżoną decyzję, nie zważył pod uwagę całościowego materiału dowodowego tylko oparł się jedynie na wybranych elementach korzystnych dla przyjętej przez siebie koncepcji;
- art. 77 par. 1 w zw. z art. 80 K.p.a. poprzez zaniechanie rozpatrzenia całego materiału dowodowego, w szczególności sporządzonego w sprawie raportu, postanowienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska uzgadniającego warunki realizacji przedsięwzięcia, Opinii Sanitarnej Podkarpackiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego, a także pozostałych dowodów zgromadzonych w sprawie;
- naruszenie art. 75 par. 1 K.p.a. w zw. z art. 80 K.p.a. w zw. z art. 77 par. 1 K.p.a. w zw. z art. 64 ust. 1 pkt 1, 57 ust. 1 pkt. 2, 58 pkt 1 pkt 1,2,3, ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko poprzez powołanie się na dowód w postaci protestów mieszkańców lokalnej społeczności, fakt niezgodności planowanego przedsięwzięcia z stadium uwarunkowania i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz innych niezasadnych powodów co doprowadziło do wydania błędnej decyzji przy całkowitym pominięciu wymaganych prawem decyzji i opinii organów uzgadniających i opiniujących w sprawie;
- art. 8 K.p.a. poprzez prowadzenie postępowania w sposób nie budzący zaufania jego uczestników do władzy publicznej;
- art. 8 K.p.a. poprzez żądanie uzupełnienia raportu którym związany był organ administracji;
- art. 6,7, 8,9,11 oraz art. 77 § 1 kpa poprzez wydanie zaskarżonej decyzji mimo, iż podjęta decyzja nie realizuje żadnych obowiązków nałożonych na organ w/w przepisami w szczególności obowiązków wynikających z Postanowienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska uzgadniającego warunki realizacji przedsięwzięcia, Opinii Sanitarnej Podkarpackiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego;
- art. 7, 8, 77 par. 1, 107 par. 1 i 3 K.p.a. oraz art. 64 ust. 1 pkt 1,5 , 7, ust. 1 pkt. 2, 58 pkt 1 pkt 1.2.3, ustawy poprzez oparcie się, przy wydawaniu zaskarżonej decyzji, przez organ I instancji w przeważającej części na niewiążących i pobieżnych opiniach społeczeństwa, co doprowadziło do nie uwzględnienia przez organ I instancji dokumentacji w postaci raportu, Postanowienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska uzgadniającego warunki realizacji przedsięwzięcia, Opinii Sanitarnej Podkarpackiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego;
- 7, 77 par. 1, 107 K.p.a. poprzez zaniechanie rzetelnego rozpatrzenia stanu sprawy i wyczerpującego rozpatrzenia zebranego materiału dowodowego;

- art. 7 K.p.a. poprzez uznanie, że interes publiczny jako interes przeważający nad interesem Wnioskodawcy przemawia za odmową ustalenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia podczas gdy przepis art. 7 K.p.a. nie znajduje w niniejszej sprawie zastosowania ponieważ przesłanki wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach są sprecyzowane w przepisach prawa materialnego, a zatem nie jest to decyzja podejmowana na podstawie uznania administracyjnego, a tylko w odniesieniu do takich znajduje zastosowanie art. 7 K.p.a.;
- art. 156 par. 1 pkt 7 K.p.a. w zw. z art. 107 par. 1 K.p.a.; przejawiające się tym, że decyzja organu zawiera braki odnoszące się do podpisu decyzji, a mianowicie w decyzji dostrzeżono zapis osoby, która nie ma kompetencji do jej wydania przez co takie działanie jest bez podstawy prawnej a decyzja dotknięta wadą;
- art. 80 ust. 1 ustawy gdyż przeprowadzone postępowanie dowodowe pozwoliło na skuteczne określenie środowiskowych uwarunkowań dla przedmiotowego przedsięwzięcia o jakim mowa w zaskarżonej decyzji, a mimo to organ odmówił określenia środowiskowych uwarunkowań;
- art. 80 ust.1 u.i.o.ś., gdyż organ był zobligowany był do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, biorąc pod uwagę powyższe, a nie wzywać Wnioskodawcę do uzupełnienia raportu;
- art. 80 ust. 1 ustawy poprzez wydanie decyzji odmownej podczas gdy skoro RDOŚ w Rzeszowie pozytywnie uzgodnił planowane przedsięwzięcie, precyzyjnie wskazując warunki środowiskowe, które należy spełnić przy jego realizacji, to wójt Gminy Żurawica nie miał prawnej możliwości odmowy ustalenia środowiskowych uwarunkowań;
- art. 80 ust. 1 w zw. z 77 ust. 1 ustawy poprzez bezprawne rozszerzenie ustawowego katalogu przesłanek odmowy zgody na realizację przedsięwzięcia, w sytuacji której w sprawie nie występowała żadna okoliczność ani przesłanka zawarta w katalogu podstaw odmowy wydania pozytywnej decyzji;
- art. 82 i 86 ustawy poprzez jego nieprawidłowe powołanie w sentencji decyzji, albowiem przepis art. 82 określa elementy, które winny znaleźć się w decyzji pozytywnej, natomiast w przedmiotowej sprawie organ I instancji wydał decyzję odmowną która pozbawia stronę możliwości ubiegania się o wydanie pozwolenia na budowę, a zatem nie może wiązać organów występujących w kolejnych etapach inwestycyjnych;
- art. 85 ust. 2 pkt 1 b ustawy w zw. z art. 107 par. 3 K.p.a., gdyż uzasadnienie decyzji nie zawiera informacji w jakim zakresie zostały uwzględnione ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Fakt ten dodatkowo potwierdza, że przyczyną odmowy określenia środowiskowych uwarunkowań dla wnioskowanego przedsięwzięcia nie były kwestie merytoryczne dotyczące środowiska, a jedynie pozaprawne okoliczności dotyczące protestów mieszkańców, które w żadnym razie w aktualnym stanie prawnym nie są podstawą odmowy określenia środowiskowych uwarunkowań przedsięwzięcia;

- art. 80 ust.1 w zw. z art. 77 ust.1 ustawy poprzez wydanie odmownej decyzji nie biorąc pod uwagę wyników uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust.1 wspomnianej ustawy;
- art. 85 ust. 2 pkt 1 ustawy w zw. art. 7, 8, 10, 77 par. 1 K.p.a., poprzez wydanie decyzji opierając się po części na opinii Stowarzyszenia która ma jedynie opiniodawczy a nienormatywny charakter, z całkowitym pominięciem oceny dokumentów, wymaganych przez prawodawcę;
- art. 85 ust. 1 i 2 pkt 1 u.i.o.ś. poprzez brak wykazania w spornej decyzji w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione: ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, uzgodnienia regionalnego dyrektora ochrony środowiska oraz opinie właściwego organu Państwowej Inspekcji Sanitarnej;
- art. 85 ust. 2 pkt 1 u.i.o.ś. w zw. z art. 8,10 K.p.a. poprzez brak odniesienia się przez organ w uzasadnieniu decyzji do wszystkich dowodów wymaganych w sprawie co skutkowało naruszeniem ogólnej zasady postępowania administracyjnego, wynikającej z art. 8 K.p.a., to jest pogłębiania zaufania obywateli do organów państwa oraz stanowiło naruszenie wynikającej z art. 10 K.p.a. zasady czynnego udziału strony w postępowaniu, co w konsekwencji rzutowało na prawidłowość wydanych decyzji;
- art. 77 ust. 1 pkt 1, ust. 3 i 4 ustawy w zw. z art. 6, 7, 8, 9, 11, 77 k.p.a., przejawiające się pominięciem w sprawie postanowienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie wydanego trybie art. 77 ust. 1 pkt 1, ust. 3 i 4, determinującego kształt decyzji kończącej postępowanie w sprawie i wiążącej organ wydający decyzję;
- art. 112 w zw. z art. 113 ust. 1, 2,3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku Prawo Ochrony Środowiska w zw. z przepisami Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 roku w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku poprzez błędne przyjęcie, że hałas pochodzący od przedsięwzięcia jest bardziej uciążliwy niż inne rodzaje hałasu występujące w okolicach realizacji planowanego przedsięwzięcia podczas gdy przepisy nie różnicują rodzajów hałasu i wprowadzają jedynie ograniczenie co do wysokości poziomu hałasu w środowisku w odniesieniu do hałasu emitowanego przez elektrownie wiatrowe;
- art. 50 K.p.a. w zw. z art. 75 par.1 K.p.a. art. 77 par. 1 K.p.a., 78 par. 1 Kodeksu postępowania administracyjnego poprzez nie wezwanie strony o przedłożenie załączników, które zostałyby przetłumaczone na język polski, co stanowi oczywiste naruszenie wskazanych przepisów.

Wskazując na powyższe zarzuty Spółka wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji i orzeczenie co do istoty sprawy, ewentualnie o uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania organowi I instancji.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze na podstawie akt sprawy zważyło, co następuje.

Stosownie do przepisu art. 73 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (j.t. Dz.U. z 2013 r. poz. 1235 ze zm.), postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia. Stosownie zaś do treści art. 61 ust. 1 pkt 1 ustawy, w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przeprowadza się ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Art. 59 ust. 1 ustawy stanowi, że przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaga realizacja następujących planowanych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko:

1. planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, oraz
2. planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1 ustawy, zgodnie z którym obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko stwierdza, w drodze postanowienia, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

W ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko sporządzany jest raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, który powinien zawierać informacje wskazane w art. 67 ustawy.

Stosownie zaś do treści art. 77 ust. 1 ustawy, jeżeli jest przeprowadzana ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do wydania tej decyzji:

1. uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska i, w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim, z dyrektorem urzędu morskigo,
2. zasięga opinii organu, o którym mowa w art. 78, w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1-3 i 10-19 ustawy (w analizowanym przypadku jest to Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny).

Uzgodnienie regionalnego dyrektora ochrony środowiska następuje w drodze postanowienia, które powinno zawierać elementy wymienione w art. 77 ust. 4 ustawy.

Z przepisu art. 79 ust. 1 ustawy wynika, że przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do jej wydania zapewnia możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, w ramach którego przeprowadza ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Zgodnie zaś z art. 80 ust. 1 ustawy, jeżeli była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, biorąc pod uwagę:

1. wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust. 1,
2. ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko,
3. wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa,
4. wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone.

Zaskarżoną decyzją Wójt Gminy Żurawica odmówił wnioskodawcy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie dwóch elektrowni wiatrowych o mocy 2 x 2,3 MW o wysokości masztów H=115 m na działkach nr 1147/8 i nr 1311 położonych w miejscowości Maćkowice.

W przedmiotowej ustawie ustawodawca określił zamknięty katalog okoliczności, które uzasadniają odmowę zgody na realizację przedsięwzięcia, a są nimi:

1. niezgodność lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony (art. 80 ust. 2 ustawy),
2. odmowa uzgodnienia warunków realizacji bądź wydanie negatywnej opinii, przez organy wskazane w art. 77 ust. 1 ustawy,
3. brak zgody wnioskodawcy na realizację przedsięwzięcia w wariantcie innym niż proponowany, w sytuacji, gdy zasadność realizacji przedsięwzięcia w innym wariantcie wynika z oceny oddziaływania na środowisko (art. 81 ust. 1 ustawy),
4. sytuacja, gdy z oceny oddziaływania na środowisko wynika, że przedsięwzięcie może znacząco negatywnie oddziaływać na obszar Natura 2000, a nie zachodzą przesłanki z art. 34 ustawy o ochronie przyrody, które wskazują na konieczne wymogi nadrzędnego interesu publicznego, w tym wymogi o charakterze społecznym lub gospodarczym (art. 81 ust. 2 u.o.ś.),
5. sytuacja, gdy z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika, że może ono spowodować nieosiągnięcie celów środowiskowych zawartych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza, o ile nie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 38 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (por. wyroki Wojewódzkich Sądów Administracyjnych w Rzeszowie z dnia 05.08.2015 r. sygn. akt IISA/Rz 455/15; w Łodzi z dnia 14 czerwca 2013 r., sygn. akt II SA/Łd 285/13 oraz w Poznaniu z dnia 14.10.2015 r. sygn. akt IV SA/Po 420/15).

Organ odwoławczy stwierdza, iż w podstawie prawnej zaskarżonej decyzji organ I instancji nie powołał żadnego z przytoczonych przepisów ustawy, określających poszczególne przesłanki odmowy zgody na realizację przedsięwzięcia.

Również uzasadnienie zaskarżonej decyzji nie pozwala na ustalenie, w oparciu o który przepis ustawy organ wydał decyzję odmowną.

Planowane przedsięwzięcie - stosownie do par. 3 ust. 1 pkt 51 rozporządzenia Rady Ministrów z 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. z 2010 r. poz. 1397 ze zm.) stanowi przedsięwzięcie mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Dla tego rodzaju przedsięwzięcia raport o oddziaływaniu na środowisko może być wymagany, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1 ustawy.

Wójt Gminy Żurawica po uzyskaniu wymaganych opinii właściwych organów (Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska i Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego), postanowieniem z dnia 14 listopada 2011 r. nałożył na inwestora obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, ustalając jednocześnie pełen zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Następnie, po złożeniu przez inwestora raportu o oddziaływaniu na środowisko oraz po dokonaniu uzgodnień co do warunków realizacji inwestycji z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska i Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym (odpowiednio postanowienie z dnia 01.04.2014 r. i opinia z dnia 08.08.2013 r.), Wójt Gminy Żurawica odmówił określenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia.

Podkreślenia wymaga, iż Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Rzeszowie postanowieniem znak: WOOS42.13.3.2013 KF-19 z dnia 01.04.2014 r. uzgodnił pozytywnie warunki przedmiotowego przedsięwzięcia, a stanowisko tego organu jest wiążące dla organu wydającego decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia, w przeciwieństwie do opinii negatywnej państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Przemyślu zawartej w piśmie znak: PSNZ.465-1/13 z dnia 08.08.2013 r.

Postępowanie uzgodnieniowe ma charakter akcesoryjny i jest częścią szeroko rozumianego postępowania w sprawie głównej; przy czym jego wynik jest niezbędny dla organu prowadzącego postępowanie główne wiąże ten organ i nie może być przez ten organ samodzielnie weryfikowany nawet wówczas, gdy postępowanie uzgodnieniowe obarczone jest wadami proceduralnymi (vide: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 20 czerwca 2007 r. sygn. akt II OSK 922/06, wyroki Wojewódzkich Sądów Administracyjnych w Rzeszowie z dnia 3 grudnia 2010 r. sygn. akt II SA/Rz 625/10, w Bydgoszczy z dnia 13 grudnia 2007 r. sygn. akt II SA/Bd 742/07, w Łodzi z dnia 20 stycznia 2011 r. sygn. akt II SA/Ld 810/11).

W uzasadnieniu decyzji organ I instancji wskazał na braki i wady złożonego przez wnioskodawcę raportu o oddziaływaniu inwestycji na środowisko, przemawiającym za wydaniem odmownej decyzji. Podkreślić jednak należy, iż stosownie do przepisu art. 68 ustawy organ ten samodzielnie określił zakres raportu i raport ten został - po uprzednim uzupełnieniu przez wnioskodawcę na wezwanie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie - pozytywnie uzgodniony przez ten organ.

Również sprzeciw co do realizacji inwestycji stron lub członków społeczeństwa biorącego udział w postępowaniu, których interes faktyczny przemawia za innym sposobem zagospodarowania określonych nieruchomości, nie może być podstawą odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 12 kwietnia 2010 r. sygn. akt II SA/Kr 42/10).

Jeżeli organ znajdzie przekonującą argumentację w oparciu o przeprowadzone dowody, aby uwzględnić negatywne stanowisko społeczności ma obowiązek to uczynić poprzez stosowne zapisy w decyzji.

Wójt Gminy Żurawica podnosi także w uzasadnieniu decyzji, że część dokumentów zamieszczonych w raporcie sporządzona jest w języku obcym, a inwestor nie przedłożył na wezwanie organu tych dokumentów w języku polskim.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 października 1998 r. o języku polskim (j.t. Dz.U. z 2011 r. Nr 43, poz. 224 ze zm.), podmioty wykonujące zadania publiczne na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dokonują wszelkich czynności urzędowych oraz składają oświadczenia woli w języku polskim, chyba że przepisy szczególne stanowią inaczej. Wymóg ten stosuje się odpowiednio do oświadczeń woli, podań i innych pism składanych organom. Powołana regulacja nie wyklucza posłużenia się w postępowaniu administracyjnym dokumentem sporządzonym w języku obcym. Warunkiem jednak nadania mocy dowodowej takiemu dokumentowi jest dokonanie jego tłumaczenia na język polski.

Wymóg zgodności z prawem dowodu z dokumentu obcojęzycznego realizowany jest w ten sposób, że czynność urzędowa organu polegająca na badaniu treści tego dokumentu wymaga dokonania jego tłumaczenia. Nie zmienia to jednak faktu, że dowodem będzie nadal treść dokumentu obcojęzycznego, a nie jego tłumaczenie. Tłumaczenie nie zastępuje bowiem dokumentu sporządzonego w języku obcym, lecz służy jedynie ustaleniu, jaka jest treść tego dokumentu (por. wyrok NSA z dnia 9 lutego 2001 r., III SA 2339/99, wyrok NSA 26 Kwietnia 2012 r. sygn. akt I GSR 164/11, wyrok WSA w Łodzi z dnia 18 września 2009 r. sygn. akt I SA/Łd 544/09).

Nieuzasadniony jest zarzut odwołania dotyczący braku umocowania osoby, która podpisała zaskarżoną decyzję. W aktach sprawy zalega zarządzenie Nr 61/2015 Wójta Gminy Żurawica z dnia 17.06.2015 r. w sprawie powierzenia spraw Sekretarzowi Gminy Żurawica, mocą którego Sekretarz Gminy Żurawica Pan mgr Ryszard Kostecki został uprawniony, między innymi, do wydawania decyzji administracyjnych w indywidualnych sprawach z zakresu administracji publicznej.

W tym stanie rzeczy należało orzec jak w sentencji.

Rozpatrując ponownie sprawę organ I instancji usunie wady dotychczasowego postępowania oraz rozważy argumenty stron podniesione w postępowaniu.

Po ponownym rozpatrzeniu sprawy organ wyda decyzję zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa materialnego i procedury administracyjnej.

Decyzja jest ostateczna.

Stronie przysługuje prawo zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Przemyślu, ul. Borelowskiego 1, w terminie 30 dni od dnia jej otrzymania.

Jednocześnie Kolegium zawiadamia, iż strona zamieszkała za granicą, jeżeli nie ustanowiła pełnomocnika do prowadzenia sprawy, obowiązana jest wraz z wniesieniem skargi ustanowić pełnomocnika do doręczeń.

Przewodniczący.....

Członek.....

Członek.....